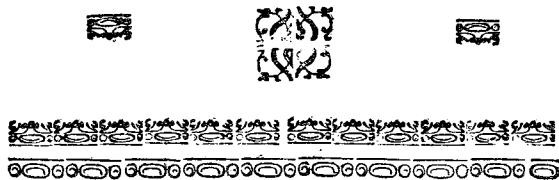

di de doao ori deodată întru necaz. Căci 10
 pînă la temeiul lui să va înțeleni, și ca o
 fasolă învâindu-se să va mânca, și ca trestia
 plină de uscăciune. Dentre tine va ieși 11
 gînd asupra Domnului, reale sfātuindu-te
 împotrivă. Aceastea zice Domnul: „Cel 12
 ce stăpînește la apele ceale multe, și așa
 să vor osebi, și auzul tău nu se va mai auzi
 încă. Și acum voiu zdrobi toiagul lui de 13
 la tine și legăturile tale voiu rumpe“. Și 14
 va porunci pentru tine Domnul: „Nu se va
 mai sămăna dentru numele tău încă; den
 casa dumnezăului tău, piarde-voiu de tot
 ceale săpate și ceale vărsate, și voiu pune
 îngroparea ta, căci te-ai sîrguit“. Iată 15
 preste munți picioarele celui ce binevesteaște
 și celui ce vestește pace. Prăznuiaște, Iudo,
 praznicele tale, răsplătește rugile tale, pen-
 tru căci nu vor mai adaoge încă a treace pren-
 tine spre vechire; să conceni, să cheltui.

CAP II

Sui-se suflînd la fața ta, scoțînd den 1
 necaz; străjuiaște calea, ține-ț de
 mijlocul, îmbărbătează-te cu vîrtu- 2
 tea foarte! Pentru că au întors
 Domnul sudalma lui Iacov ca su- 3
 dalma lui Israil, pentru că scuturînd au scu-
 turat pre ei și vițele lor au stricat. Armele 3
 puterniciei lui den oameni, oameni tari, bat-
 jocurind în focu frînele carălor lor, în ziua gă- 4
 tirii lui, și călăreții să vor gîlcevi. Întru
 căi să vor răvărsa carăle și să vor încleșta 4
 în ulițe, vedea lor—ca făcliile focului și
 ca fulgerele ce aleargă. Și-ș vor aduce 5
 aminte boiarii lor, și vor fugi ziua, și vor
 slăbi întru meargerea lor, și vor sîrgui preste 5
 ziduri, și vor găti străjile ceale denaintea
 lor. Porțile cetății lor s-au deșchis și 6
 casele ceale împărătești au căzut, și statul
 să descoperi, și nimeni nu să suia. Și 7
 roabele ei să aducea ca porumbițele ce răs-
 pund în inimile lor. Și Ninevi, ca o scăldă- 8
 toare de apă—apele ei. Și ei fugind n-au stă-
 tut, și nu era cel ce să privească. Jăfuia 9
 argintul, jăfuia aurul, și nu era săvîrșit po-
 doabei ei, îngreuiară-se mai mult decît toate
 vasele ceale poftite ale lor. Scuturare, și 10
 zmăcitură, și undezare, și frîngerea inimii,
 și slăbirea genuchelor, și durori preste tot
 mijlocul, și fața tuturor—ca arsura oalei.
 Unde iaste lăcașul leilor și pășunea cea 11
 ce iaste puilor leilor? Unde au mers leu ca
 să între acolo puiul leului? Și nu era cel ce
 să spară. Leul hrăpi ceale de ajunsu pui- 12
 lor lui, și sugrumă leilor lui, și împlu de
 vînat cuiubul lui și lăcașul lui de jaf.
 „Iată, Eu—asupra ta, zice Domnul Atotțito- 13
 riul, și voiu arde cu focu mulțimea ta, și pre
 leii tăi îi va mânca sabia, și voiu piarde de

NAUM

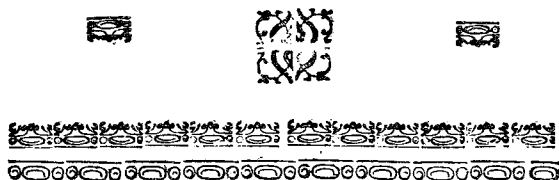
CAP I

Luarea Nineviei. Cartea videniei lui 1
 Naum al Elcheseului. Dumnezeu 2
 rîvnitoriu și izbîndind Domnul,
 izbîndind Domnul cu mînie. Izbîndind 2
 Domnul asupra vrăjmașilor
 Lui și rădicînd El pre pizmașii Lui. Dom- 3
 nul—mult îngăduitoriu și mare e vîrtutea
 Lui, și pre cel nevinovat nu va face nevinovat
 Domnul; întru concenire și întru cutremur
 e calea Lui, și norii sînt praful picioarelor 4
 Lui. Înfricoșînd marea și uscînd pre ea,
 și pre toate rîurile pustiind; împuțînă-se
 Vasanitida și Carmilul, și ceale înflorite ale 5
 Livanului s-au sfîrșit. Munții s-au cutremu-
 rat de El, și dealurile să clătiră, și să îngrozi
 pămîntul de cătră fața Lui, toată lumea și 6
 toți cei ce lăcuiescu într-însa. De cătră
 fața urgiei Lui cine va suferi? Și cine va sta
 împotrivă întru urgia mîniei Lui? Mînia Lui
 topeaste stăpîniri și pietrile să zdromatică 7
 de El! Bun iaste Domnul celor ce îngădu-
 iescu pre El, în ziua necazului, și conoscînd
 pre ceia ce să temu de El. Și întru potop- 8
 ul meargerii concenire va face, pre cei
 ce să scoală asupra și pre vrăjmașii Lui
 goni-i va întunearecul. Ce socotiți asupra 9
 Domnului? Concenire El va face, nu va izbîndi

di de doao ori deodată întru necaz. Căci 10
 pînă la temeiul lui să va înțeleni, și ca o
 fasolă învâindu-se să va mânca, și ca trestia
 plină de uscăciune. Dentre tine va ieși 11
 gînd asupra Domnului, reale sfătuindu-te
 împotriva. Aceastea zice Domnul: „Cel 12
 ce stăpînește la apele ceale multe, și așa
 să vor osebi, și auzul tău nu se va mai auzi
 încă. Și acum voiu zdrobi toiagul lui de 13
 la tine și legăturile tale voiu rumpe“. Și 14
 va porunci pentru tine Domnul: „Nu se va
 mai sămăna dentru numele tău încă; den
 casa dumnezăului tău, piarde-voiu de tot
 ceale săpate și ceale vărsate, și voiu pune
 îngroparea ta, căci te-ai sîrguit“. Iată 15
 preste munți picioarele celui ce binevestește
 și celui ce vestește pace. Prăznuiaște, Iudo,
 praznicele tale, răsplătește rugile tale, pen-
 tru căci nu vor mai adaoge încă a treace pren-
 tine spre vechire; să conceni, să cheltui.

CAP II

Sui-se suflînd la fața ta, scoțînd den 1
 necaz; străjuiaște calea, ține-ț de
 mijlocul, îmbărbătează-te cu vîrtu- 2
 tea foarte! Pentru că au întors
 Domnul sudalma lui Iacov ca su- 3
 dalma lui Israil, pentru că scuturînd au scu-
 turat pre ei și vițele lor au stricat. Armele 4
 puterniciei lui den oameni, oameni tari, bat-
 jocurînd în focu frînele carălor lor, în ziua gă- 5
 tirii lui, și călăreții să vor gîlcevi. Întru
 căi să vor răvărsa carăle și să vor încleșta 6
 în ulițe, vedea lor—ca făcliile focului și
 ca fulgerele ce aleargă. Și-ș vor aduce 7
 aminte boiarii lor, și vor fugi ziua, și vor
 slăbi întru meargerea lor, și vor sîrgui preste 8
 ziduri, și vor găti străjile ceale denaintea
 lor. Porțile cetății lor s-au deșchis și 9
 casele ceale împărătești au căzut, și statul
 să descoperi, și nimeni nu să suia. Și 10
 roabele ei să aducea ca porumbițele ce răs-
 pund în inimile lor. Și Ninevi, ca o scăldă-
 toare de apă—apele ei. Și ei fugind n-au stă- 11
 tut, și nu era cel ce să privească. Jăfuia
 argintul, jăfuia aurul, și nu era săvîrșit po- 12
 doabei ei, îngreuiară-se mai mult decît toate
 vasele ceale poftite ale lor. Scuturare, și 13
 zmăcitură, și undezare, și frîngerea inimii,
 și slăbirea genuchelor, și durori preste tot
 mijlocul, și fața tuturor—ca arsura oalei.
 Unde iaste lăcașul leilor și pășunea cea 14
 ce iaste puilor leilor? Unde au mers leu ca
 să între acolo puiul leului? Și nu era cel ce
 să spară. Leul hrăpi ceale de ajunsu pui- 15
 lor lui, și sugrumă leilor lui, și împlu de
 vînat cuiubul lui și lăcașul lui de jaf.
 „Iată, Eu—asupra ta, zice Domnul Atotțito-
 riul, și voiu arde cu focu mulțimea ta, și pre
 leii tăi îi va mânca sabia, și voiu piarde de

NAUM

CAP I

Luarea Nineviei. Cartea videniei lui 1
 Naum al Elcheseului. Dumnezeu 2
 rîvnitoriu și izbîndind Domnul,
 izbîndind Domnul cu mînie. Izbîn- 3
 dind Domnul asupra vrăjmașilor
 Lui și rădicînd El pre pizmașii Lui. Dom- 4
 nul-mult îngăduitoriu și mare e vîrtutea
 Lui, și pre cel nevinovat nu va face nevinovat
 Domnul; întru concenire și întru cutremur 5
 e calea Lui, și norii sînt praful picioarelor
 Lui. Înfricoșînd marea și uscînd pre ea, 6
 și pre toate rîurile pustiind; împuțînă-se
 Vasanitida și Carmilul, și ceale înflorite ale 7
 Livanului s-au sfîrșit. Munți s-au cutremu- 8
 rat de El, și dealurile să clătîră, și să îngrozi
 pămîntul de cătră fața Lui, toată lumea și 9
 toți cei ce lăcuiescu într-însa. De cătră
 fața urgiei Lui cine va suferi? Și cine va sta 10
 împotriva întru urgia mîniei Lui? Mînia Lui
 topește stăpîniri și pietrile să zdromatică 11
 de El! Bun iaste Domnul celor ce îngădu-
 iescu pre El, în ziua necazului, și conoscînd 12
 pre ceia ce să temu de El. Și întru potop-
 ul meargerii concenire va face, pre cei
 ce să scoală asupra și pre vrăjmașii Lui 13
 goni-i va întunecarecul. Ce socotiți asupra
 Domnului? Concenire El va face, nu va izbîn-

pre pământ vînătoarea ta, și nu se vor mai auzi încă faptele tale“.

CAP III

- 1 , cetate a sîngiurilor, toată minci-
 2 noasă, plină de strîmbătate, nu se va pipăi vînatul! Glasul bicelor, și glasul cutremurului roatelor, și al calului ce goneaște, și carului ce
 3 hurduiaște, Al călărețului încălecînd, și al sabiei ce luceaște, și al armelor ce fulgeră, și al mulțimei de răniți, și al grealei căderii! Și nu era sfîrșit limbilor ei, și vor slăbi întru
 4 trupurile lor De cătră mulțimea curviei. Curvă frumoasă și veaselă, povățuitoarea farmecelor, ceaea ce vinde limbi cu curvia
 5 ei și noroadă întru fărîmăturile ei. „Iată, Eu—asupra ta, zice Domnul Atotțiatoriul, și voiu descoperi cealea denapoia ta preste fața ta, și voiu arăta la limbi rușinea ta, și
 6 la împărății necinstea ta! Și voiu lepăda asupra ta urciune, după necurățiile tale, și te voiu pune spre pildă. Și va fi, tot cela
 7 ce va vedea pre tine să va pogorî de la tine și va grăi: ‘Ticăloasă Ninevi, cine va suspina pentru ea? De unde voiu ceare mîngîiare ei?’
 8 A tocmi coardă, a găti partea lui Ammon, ceaea ce lăcuiăște în rîuri, apă e prepreju-
 9 rul ei, căriia începătura e marea și apă zidurile ei. Și Ethiopia—virtutea ei, și Eghiptul. Și nu iaste sfîrșit fugii tale. Și
 10 Fund și liviii s-au făcut ajutori ei. Și ea la striinătate va merge robită, și pruncii ei îi vor trînti de pământ, de-nceputul tuturor căilor ei; și preste toate slăvitele ei
 11 pune-vor sorți, și toți boiarii ei lega-să-vor cu cătuși. Și tu te vei îmbăta și vei fi trecută cu vederea; și tu te vei cerca ție
 12 stare de la vrăjmașii tăi. Toate țăriile tale—ca tine; și, roade avînd, de să vor clăti, vor cădea la gura celuia ce mîncă.
 13 Iată norodul tău—ca muierile întru tine. Și vrăjmașilor tăi deschizîndu-se, deschide-să-vor porțile pămîntului tău, mînca-va focul
 14 zăvoarăle tale. Apă de îngrădire trage-ți ție, biruiaște tare țăriile tale, întră în tină și te calcă împreună în paie, biruiaște mai
 15 tare decît cărămida. Acolo te va mînca de tot focul, piarde-te-va sabia, mînca-te-va de tot, ca lăcusta, și te vei îngreua ca gîndacii.
 16 Înmulțiși neguțitoriile tale mai mult decît toate stealele ceriului; gîndacul să porni și
 17 zbură. Sări ca grierul, amestecătura ta—ca lăcusta, suită fiind pre gard în ziua înghețului: soarele au răsărit, și au sărit și n-au
 18 conoscut locul ei, vai lor! Adormit-au păstorii tăi, împăratul asirianilor, adormit-au pre sîlnicii tăi, rîdică-se norodul tău
 19 preste munți, și nu era cel ce să-i așteap- te! Și nu iaste vindecare sfărîmării ta-

le, înflă-se rana ta. Toți ceia ce au auzit făgăduința ta vor bate în palme asupra ta, pentru căci preste cine n-au venit răutatea ta purea?“

